

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obdo/48/2018
Identifikačné číslo spisu: 6416204724
Dátum vydania rozhodnutia: 26.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6416204724.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jany Veselej Zemaníkovej a členiek senátu Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a JUDr. Kataríny Pramukovej, v právnej veci žalobcu: Veolia Energia Žiar nad Hronom, s.r.o., so sídlom A. Dubčeka 1513/55, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 36 042 544, právne zast. JUDr. Eva Lantayová, bytom Belinského 21, 851 02 Bratislava, proti žalovanému: W TOWER, s.r.o., so sídlom Dr. Jánskeho 477/4, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 44 803 753, právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Rosina, s.r.o., so sídlom Kukučíkova 20, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 47 246 731, o zaplatenie 41 787,56 eur s príslušenstvom, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici pod sp. zn. 43Cob/55/2017-120 zo dňa 22. novembra 2017, jednomyselne, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici pod sp. zn. 43Cob/55/2017-120 zo dňa 22. novembra 2017 m e n í t a k , že rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 24Cb/2/2016-72 zo dňa 14. októbra 2016 p o t v r d z u j e .

II. Žalovaný j e p o v i n n ý žalobcovi nahradiť trovy konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žiar nad Hronom rozsudkom č. k. 24Cb/2/2016-72 zo dňa 14. októbra 2016 rozhodol tak, že žalovaného zaviazal žalobcovi nahradiť sumu vo výške 41 787,56 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,05 % ročne, zo sumy 5 011,20 eur odo dňa 27. februára 2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,05 % zo sumy vo výške 15 797,58 eur odo dňa 16. februára 2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy vo výške 12 035,90 eur odo dňa 16. marca 2016 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy vo výške 4 471,44 eur odo dňa 16. apríla 2016 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 4 471,44 eur odo dňa 17. mája 2016 do zaplatenia a žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca si žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 30. mája 2016 uplatnil voči žalovanému právo na zaplatenie sumy vo výške 41 787,56 eur s príslušenstvom titulom práva na zaplatenie ceny tepla v zmysle Zmluvy o dodávke a odbere tepla č. XXX zo dňa 9. decembra 2013.

3. Po vykonanom dokazovaní zistil, že medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovaným ako odberateľom bola dňa 9. decembra 2013 uzavretá platná Zmluva o dodávke a odbere tepla č. XXX, predmetom ktorej bola dodávka a odber tepla na vykurovanie, dodávka a odber tepla na prípravu teplej úžitkovej vody a dodávka a odber tepla na prípravu teplej vody zo zariadenia dodávateľa do odberného zariadenia odberateľa na odbernom mieste č. V. č. XXX na adrese R.. Uviedol, že žalovaný sa v roku 2014 pokúsil ukončiť odber tepla a vypovedal zmluvu, ale vzhľadom na to, že nenaplnil žiadnu zo zákonných podmienok skončenia podmienok odberu tepla podľa § 20 Zákona o tepelnej energetike, Zmluvu o dodávke a odbere č. XXX označil za takú, ktorá je platná dodnes. Citoval faktúry, ktorými žalobca účtoval teplo a stanovisko žalovaného, ktorý žalobcovi odmietal uhradiť faktúry č. 1611200711 a č. 1611200923 obidve vo výške 4 471,44 eur, ktorými bola vyúčtovaná fixná zložka ceny tepla, a to z dôvodu, že od 26. februára 2016 žiaden teplo dodávané nebolo. Zároveň uviedol, že dodávanie tepla od 26. februára 2016 nie je sporné.

4. V bode 13 odôvodnenie konštatoval, že v sieťovom odvetví tepelná energetika je regulovaná činnosťou výroba, distribúcia a dodávka tepla, pričom predmetom regulácie sú ceny a podmienky ich uplatňovania. Cenovú reguláciu tepelnej energie ustanovil Úrad pre reguláciu sieťových odvetví vyhláškou č. 222/2013 Z. z., z ktorej vyplýva, že maximálna cena tepla sa skladá z variabilnej zložky maximálnej ceny tepla so spotrebnou daňou z minerálneho oleja a fixnej zložky maximálnej ceny tepla s priemerným ziskom a určuje sa pre obchodný vzťah medzi dodávateľom a odberateľom. Variabilná zložka maximálnej ceny tepla v eurách na kWh sa určí na objednané množstvo tepla. Fixná zložka maximálnej ceny tepla s priemerným ziskom sa určí v kW celkového regulačného príkonu, regulačný príkon odberného zariadenia so spotrebou tepla na vykurovanie a spotrebu tepla v teplej úžitkovej vode sa vypočíta ako podiel skutočne dodaného množstva tepla, osobitne pre teplo v teplej úžitkovej vode v kWh v roku t-2 do odberného zariadenia a počtu 5300. Fixná zložka ceny tepla sa skladá z ekonomicky oprávnených nákladov dodávateľa a nezávisí od množstva vyrobeného tepla ako sú odpisy hmotného a nehmotného majetku zariadení na výrobu a rozvod tepla, náklady na údržbu a opravy priamo súvisiace s výrobou a rozvodom tepla, atesty, povinné odborné prehliadky a skúška a revízie a ďalšie finančné náklady. Uviedol, že súčasťou fixnej zložky ceny tepla je aj primeraný zisk, ktorého výška je tiež regulovaná a že fixná zložka maximálnej ceny tepla sa fakturuje za regulačný príkon odberného zariadenia a fakturuje sa počas trvania platnej zmluvy o dodávke a odbere tepla, čo vyplýva aj z dohody uvedenej v zmluve č. XXX. Záver o tom, že platenie fixnej zložky ceny tepla nie je závislý od skutočnej spotreby tepla vyplýva podľa súdu prvej inštancie, aj z ustanovenia článku X bodu 2. Zmluvy o dodávke a odbere tepla tejto zmluvy, v zmysle ktorého bodu, ako odberateľ ukončil odber tepla v zmysle článku IX Zmluvy, kde zmluvné strany sa dohodli, že odberateľ uhradí nezaplatenou čiastkou, predstavujúcu fixnú zložku ceny tepla, ktorú mal uhradiť do konca roku, ku dňu skončenia odberu tepla. Súd poukázal aj na skutočnosť, že žalovaný nesprávnu fakturáciu ceny tepla nereklamoval spôsobom predpokladaným v článku VII bod 8. a 9. Zmluvy.

5. V bode 20 odôvodnenia súd prvej inštancie dospel k záveru, že vzhľadom na to, že Zmluva o dodávke a odbere tepla č. XXX nebola platne ukončená, žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi fixnú zložku ceny tepla fakturovanú na základe regulačného príkonu odberného zariadenia aj v období od 1. marca 2016 do 30. apríla 2016, kedy sa neuskutočňovala dodávka tepla do objektu žalovaného. S poukazom na uvedené uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu vo výške 41 787,56 eur, ktorá suma zahŕňa aj cenu tepla vyfakturovanú žalovanému faktúrami č. 1611200711 a č. 1611200923, ktorými bola vyfakturovaná iba fixná zložka tepla ceny tepla. Súčasne rozhodol o nároku súvisiacim z omeškania s platením peňažného záväzku.

6. O trovách konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 C. s. p. v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 C. s. p.

7. Proti tomuto rozsudku v časti uhradenia sumy vo výške 8 942,88 eur žalovaný podal odvolanie podaním doručeným súdu dňa 30. novembra 2016 a navrhol v tejto časti napadnutý rozsudok zmeniť tak, že v tejto časti žalobu zamietne, prípadne v tejto časti napadnutý rozsudok zruší a vec vráti na ďalšie

konanie. Namietal, že zo žiadneho ustanovenia zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike a tiež z iného právneho predpisu nevyplýva, že by mal žalobca nárok na fixnú zložku ceny tepla platiť, aj v prípade, ak nie je dodávané žiadne teplo, t. j. dodaný žiadny tovar - teplo. Za podstatu zmluvného vzťahu Zmluvy o dodávke a odbere tepla, označil, reálnu dodávku a reálny odber tepla, ale ak takýto reálny odber nie je nemôže určiť podľa žalovaného žalobcovi nemôže vzniknúť nárok na fixnú zložku. S odôvodnením rozsudku k bodu článku X bod 2. žalovaný nesúhlasí, nakoľko takáto situácia s daným prípadom nesúvisí, ako ani odvolávanie sa súdu prvej inštancie na odpoveď ÚRSO zo dňa 5. októbra 2016, nakoľko z tejto odpovede jedine vyplýva akým spôsobom sa fixná zložka vypočítava a konštatovanie, že nárok je daný počas platnosti zmluvy, ale nie, že nárok na zaplatenie fixnej zložky vzniká ak neexistuje reálny odber tepla. Za závažný dôkaz žalovaný pre opodstatnenosť jeho tvrdenia označil fakt, že žalobca prerušil dodávku tepla, a to napriek tomu, že na takýto postup splnené podmienky neboli (§ 26 ods. 1 písm. e/ zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike) a preto žalobca nemôže mať ani nárok na fixnú zložku ceny tepla.

8. O odvolaní žalovaného proti tomuto rozsudku (list v spise č. 89) ako odvolací súd rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom sp. zn. 43Cob/55/2017-120 zo dňa 22. novembra 2017 tak, že rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 24Cb/2/2016-72 zo dňa 14. októbra 2016 v napadnutej časti zmenil tak, že žalobu o zaplatenie 8 942,88 eur s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 4 471,44 eur od 16. apríla 2016 do zaplatenia a s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 4 471,44 eur od 17. mája 2016 do zaplatenia zamietol, výrok o trovách rozsudku zmenil tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov prvostupňového konania voči žalovanému v rozsahu 58 % a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v celom rozsahu.

9. V odôvodnení napadnutého rozsudku v bode 26 odvolací súd nesúhlasil s právnym názorom súdu prvej inštancie, že žalobca má nárok na uhradenie fixnej zložky ceny tepla počas celého trvania zmluvy z dôvodu, že zmluva nebola ukončená a to, či už vzájomnou dohodou alebo výpoveďou v zmysle zmluvy, alebo zákona, a to bez ohľadu na to, či žalovanému skutočne aj teplo v rozsahu dohodnutom v zmluve skutočne dodával a žalovaný toto teplo od neho odoberal. Samotnú skutočnosť, že žalovaný si v čase po zastavení dodávok tepla, t. j. po 26. februári 2016 zabezpečoval teplo a teplú vodu vlastným zdrojom užívaným bez príslušného povolenia, odvolací súd pre posúdenie nároku žalobcu uplatneného nároku, pokiaľ ide o zaplatenie fixnej zložky ceny tepla, za toto obdobie označil za bezpredmetnú. Mal za to, že aj platobné podmienky zo strany žalovaného sa viažu na dodávku tepla v rozsahu dohodnutom v zmluve.

10. V bode 28 odôvodnenia odvolací súd za nesporné označil, že žalobcom vystavené dve vyššie uvedené faktúry boli vystavené v súlade s rozhodnutím ÚRSO pokiaľ ide o výšku fixnej zložky ceny tepla, odvolací súd uviedol, že súhlasí s tým, že fixná zložka tepla sa účtuje bez ohľadu na objem dodávok tepla tak, ako to namietal žalobca, ale zároveň dospel k záveru, že pokiaľ dodávka tepla obnovená nebola tak, samotná platnosť zmluvy v zmysle jej neukončenia spôsobmi dohodnutými v zmluve nezakladá nárok žalobcu na zaplatenie fixnej zložky ceny tepla za obdobie, keď už žalobca žalovanému teplo nedodával.

11. V bode 29 odôvodnenia odvolací súd konštatoval, že žalovaný sa snažil o ukončenie zmluvného vzťahu so žalobcom, s čím žalobca nesúhlasí a teda v zásade je možné konštatovať, že bez súhlasu žalobcu by nemohlo dôjsť k ukončeniu zmluvného vzťahu a pokiaľ by bol prijateľný záver, že žalobca má nárok na fixnú zložku ceny tepla počas trvania zmluvy avšak po reálnom ukončení dodávok tepla viedlo by to k tomu, že žalobca tým, že by odmietal ukončiť Zmluvu o dodávke a odbere tepla, aby si v podstate vynucoval zaplatenie fixnej zložky ceny tepla, čo označil za názor neprijateľný. S poukazom na uvedené odvolací súd rozsudok v napadnutej časti zmenil a nárok na zaplatenie sumy vo výške 8 942,88 eur spolu s úrokom z omeškania zmenil tak, že v tejto časti žalobu v tejto časti zamietol.

12. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 2 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 2 C. s. p. a § 262 ods. 1 C. s. p.

13. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie podaním doručeným v zákonnej

lehote v časti o zaplatenie sumy 8 942,88 eur spolu s úrokmi z omeškania tak ako sú uvedené v žalobe a v dovolaní. Navrhol v tejto časti rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43Cob/55/2017-120 zo dňa 22. novembra 2017 zmeniť tak, že dovolací súd rozsudok súdu prvej inštancie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 24Cb/2/2016-72 zo dňa 14. októbra 2016 v celom rozsahu potvrdí a žalobcovi prizná náhradu trov vrátane trov odvolacieho a dovolacieho súdu konania.

14. Prípustnosť dovolania označil ustanovením § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., v spojení s ustanovením § 432 C. s. p. a § 428 C. s. p.

15. S názorom odvolacieho súdu ohľadne nároku na zaplatenie fixnej zložky ceny tepla sa dovolateľ nestotožnil a v právnom posúdení povahy fixnej zložky ceny tepla označuje túto skutočnosť za právnu otázku, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu doposiaľ nebola vyriešená a je pre správne právne posúdenie tejto veci rozhodujúca. Poukázal na zákon č. 250/2012 Z. z. o regulácii v sieťových odvetviach v znení neskorších predpisov, podľa ktorého cenu tepla schvaľuje a určuje Úrad pre reguláciu sieťových odvetví s celospoločenskou pôsobnosťou a teda úrad schvaľuje aj podmienky ich uplatňovania a regulované subjekty, teda aj žalobca ako dodávateľ tepla je viazaný pravidlami cenovej regulácie vykonávanej Úradom. Uviedol, že podrobnosti týkajúce sa cenovej regulácie v dotknutom období, ktorá je predmetom sporu, bola v platnosti a účinnosti vyhlášky Úradu pre reguláciu v sieťových odvetviach č. 222/2013 Z. z., ktorou sa ustanovuje regulácia v tepelnej energetike. Poukázal na § 7 ods. 1, 2 a 6 vyhlášky, z ktorého odseku 6 vyhlášky je zrejmé, že fixná zložka maximálnej ceny tepla sa fakturuje za regulačný príkon odberného zariadenia, z čoho vyplýva, že cena tepla je dvojzložková a spôsob určenia oboch zložiek ceny tepla, ale aj podmienky ich uplatňovania. Vo vzťahu k fixnej zložke explicitne konštatuje, že táto sa fakturuje za regulačný príkon odberného zariadenia, na rozdiel od variabilnej zložky, ktorá sa uplatňuje za namerané množstvo tepla na odbernom mieste, to znamená za skutočne dodané teplo.

16. Podľa dovolateľa záver odvolacieho súdu ohľadne nároku na fixnú zložku preto nekorešponujú s vyhláškou, ktorá jasne a jednoznačne ustanovuje podmienky jej uplatňovania. Pre úplnosť uviedol, že regulačný príkon odberného zariadenia ako hodnota vstupujúca do procesu uplatňovania fixnej zložky ceny tepla je hodnotou, ktorá je minimálne dva roky pevná a zároveň uviedol ako sa vypočítava, z ktorého spôsobu výpočtu je zrejmé, že fixná zložka ceny tepla fakturovaná odberateľovi tepla má povahu pevnej sumy, ktorá sa odberateľovi fakturuje na mesačnej báze vo výške 1 ročnej sumy, a teda nezávisí od skutočnosti odberu tepla. Úrad pri spôsobe fakturácie uplatňuje princíp solidarity, v rámci ktorej všetci odberatelia sa podieľajú na úhrade fixných nákladov.

17. Dovolateľ poukázal na skutočnosť, že sporové strany sa v zmluve o dodávke a odbere tepla dohodli na spôsobe fakturácie, z ktorej dohody je zrejmé, že ide o cenu, ktorá je výsledkom regulačnej činnosti. Z tejto zmluvy bolo zrejmé, že žalobca mal v dotknutom období fixné náklady, časť sa týkala zabezpečovania dodávky tepla pre žalovaného, keďže žalobca bol nielenže pripravený žalovanému dodávku tepla realizovať, ale bol aj povinný podľa zmluvy o odbere a dodávke tepla postupovať. V prípade, ak by žalovaný nezákonne nevybudoval plynovú kotolňu bol by býval pokračoval v odbere tepla počas celého zmluvného vzťahu, čo korešponduje aj s vyjadrením Úradu zo dňa 5. októbra 2016, v ktorom potvrdil, že dodávateľ tepla má vo vzťahu k odberateľovi tepla počas trvania celého zmluvného vzťahu právo vyúčtovať fixnú zložku ceny tepla, t. j. fixné náklady, ktoré dodávateľovi tepla vznikli počas celého trvania zmluvy.

18. V článku III. odôvodnenia dovolania žalobca poukázal na rozpor odvolacieho súdu v bode 25 odôvodnenia napadnutého rozsudku a súčasne na nesprávnosť v odôvodnení v tom zmysle, že žalobca si jeho konaním, keď nesúhlasil s odstúpením žalovaného od zmluvy o dodávke a odbere tepla vynucoval od odberateľa, aby teplo dodávané žalobcom odberateľa odoberal. Za relevantné v tejto súvislosti označil, že bol to žalovaný, ktorý nezákonným odpojením znemožnil dodávateľovi tepla, aby žalovanému teplo dodával.

19. Žalobca odôvodnenie odvolacieho súdu, že žalobca by mal nárok na fixnú zložku donekonečna

označil za nesprávne, práve s poukazom na pravidlá cenovej regulácie pri určovaní fixnej zložky ceny tepla, ktoré zohľadňuje zníženie množstva odobratého tepla tak, že toto sa prejaví o dva roky, keď sa bude opätovne prepočítavať hodnota tzv. regulačného príkonu odberného zariadenia (§ 7 ods. 3 vyhlášky č. 222/2013 Z. z.).

20. Žalobca preukazujúc oprávnenosť jeho nároku poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 16Cob/5/2016-99 zo dňa 30. novembra 2016, z odôvodnenie, ktorého je zrejmé, že fixnú zložku ceny tepla je odberateľ povinný uhradiť bez ohľadu na to, koľko tepla skutočne odobral.

21. K dovolaniu žalobcu sa žalovaný vyjadril podaním zo dňa 15. júna 2018 a napadnutý rozsudok odvolacieho súdu označil za správny, čo vyplýva z argumentácie jeho bodov odôvodnenia.

22. S poukazom na zákon č. 652/2004 Z. z. o energetike uviedol, že ani z jedného právneho predpisu nevyplýva, že by mal žalobca nárok na fixnú zložku ceny tepla aj v prípade, ak nie je dodávané žiadne teplo, ako ani princíp solidarity, na ktorý sa žalobca v dovolaní odvoláva. Fakt, že žalobca mu v čase, keď žalovaný odmietal hradiť fixnú zložku, žiadne teplo nedodával, označil za nesporný, čo tiež vyplýva aj z tvrdenia samotného žalobcu, keď nepoprel, že žalovanému dodávku tepla prerušil, i keď na to zákonné podmienky splnené neboli (§ 26 ods. 1 písm. e/ zákona o tepelnej energetike). Podľa žalovaného, ak žalobca nezákonným spôsobom prerušil dodávku tepla žalovanému, zákonne ho nevyzval, nemôže sa už z tohto dôvodu domáhať nároku na zaplatenie fixnej zložky ceny tepla. Podľa žalovaného predmetný oznam zo dňa 1. marca 2016 o spustení vlastného zdroja na vykurovanie nepreukazuje, že žalovaný sa sám reálne fakticky odpojil od žalobcových dodávok tepla, ale iba to, že žalovaný bol pripravený na inštalovanie vlastného zdroja. Odôvodnenie odvolacieho súdu v napadnutom rozhodnutí, žalovaný považuje za správne a poukaz žalobcu v dovolaní na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne pod sp. zn. 16Cob/5/2016 za bezpredmetné, nakoľko v tomto rozhodnutí sa riešil diametrálne odlišný skutkový stav. Dovolanie žalobcu navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.) prejednal dovolanie žalobcu, po zistení, že dovolanie bolo podané v zákonnej lehote za účinnosti C. s. p., oprávnenou osobou (§ 429 C. s. p.) a skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je dovolanie prípustné.

24. Dovolanie je mimoriadny prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosti opravného prostriedku zodpovedá právna úprava prípustnosti.

25. Podľa ustanovenia § 419 C. s. p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

26. Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxe odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo;

c/ dovolacím súdom rozhodovaná odlišne (§ 421 C. s. p.)

26.1. V danom prípade žalobca prípustnosť dovolania označil ustanovením § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., t. j. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie a rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

27. Ustanovenie § 421 ods. 1 písm. a/, b/ a c/ C. s. p. upravuje, kedy je prípustné dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu. Dovolanie prípustné podľa tohto ustanovenia možno zdôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom posúdení (§ 432 ods. 1 C. s. p.) a dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie v čom spočíva nesprávnosť právneho posúdenia veci pred súdom.

28. Predmetným dovolaním žalobca nesprávne právne posúdenie odvolacím súdom označil posúdenie

nároku na zaplatenie faktúr v časti fixnej zložky ceny tepla vo výške sumy 8 842,88 eur s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 4 471,44 eur od 16. apríla 2016 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 4 471,44 eur od 17. mája 2016 do zaplatenia. Uvedená suma predstavuje nárok na zaplatenie ceny tepla, predstavujúcej nárok na zaplatenie aj fixnej zložky ceny tepla aj za obdobie, kedy žalobca žalovanému teplo reálne nedodával. Ide faktúry č. 1611200711 vystavenú dňa 1. apríla 2016 na sumu 4 471,44 s dátumom splatnosti 15. apríla 2016 (fakturované obdobie od 1. marca 2016 do 31. marca 2016 a faktúru č. 1611200923 vystavenú 2. mája 2016 s dátumom splatnosti 16. mája 2016 na sumu 4 471,44 eur, fakturované obdobie od 1. apríla 2016 do 30. apríla 2016, za ktoré obdobie bola žalobcom fakturovaná fixná zložka).

29. Z predložených dokladov vykonaného dokazovania nie je sporné, že medzi stranami sporu žalobcom ako dodávateľom a žalovaným ako odberateľom bola uzavretá Zmluva o dodávke tepla a odbere tepla č. XXX, ktorej predmetom bola dodávka a odber tepla na vykurovanie tepla na prípravu teplej úžitkovej vody a na prípravu teplej úžitkovej vody zo zariadenia dodávateľa do odberného zariadenia odberateľa na odbernom mieste č. V. č. XXX na adrese H. Táto zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú s účinnosťou od 1. decembra 2013 v súlade s § 19 ods. 2 zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike a ostatnými platnými právnymi predpismi pre energetické odvetvia. Z článku VII bodu 3 je zrejmé, že zmluvné strany sa dohodli, že konečné vyúčtovanie dodávky tepla na prípravu TÚV a vody na prípravu TÚV vykoná dodávateľ pre odberateľa so spoločnou prípravou, po skončení kalendárneho roka najneskôr do 25. marca nasledujúceho roku a vyúčtovanie je splatné do 14 dní odo dňa odoslania daňového dokladu - faktúry. Fakturovaná suma je uhradená dňom pripísania na účet dodávateľa. Sporná nie je ani dohoda v bode 5 článku VII, kde sa zmluvné strany dohodli, že fixnú zložku tepla dodávateľ fakturuje vo fakturačnom období v 1/12-ine, ako aj, že ide o vzťah medzi podnikateľmi charakteru obchodno-záväzkového vzťahu. Z vykonaného dokazovania je zrejmé aj to, že žalovaný sa v roku 2014 pokúsil ukončiť odber tepla v rozpore s podmienkami skončenia odberu tepla zakotvenými v článku IX Zmluvy, s ktorým odstúpením od zmluvy žalobca nesúhlasil. Žalovaný žiadnym dôkazom nepreukázal, že od zmluvy o dodávke a odbere tepla č. XXX sa pokúsil odstúpiť, teda zmluvu ukončiť v súlade s dohodnutými podmienkami v zmluve v článku IX Zmluvy, s ktorými odstúpením dodávateľ nesúhlasil a zmluvu považoval za platnú, čo vyplýva z listu zo dňa 30. júla 2014 (list v spise č. 48). Zo žiadneho dôkazu nevyplýva, že by platnosť zmluvy medzi stranami bola ukončená v súlade s dohodnutými podmienkami v zmluve, práve naopak je preukázané, že žalovanému bolo známe, že žalovanému bolo známe, že odber tepla možno ukončiť iba zo zákonných dôvodov, alebo dohodou, ku ktorej dohode medzi zmluvnými stranami nedošlo. Faktom je, že odberateľ za fakturovanú dodávku tepla neplatil a ani, že dodávateľ tepla z tohto dôvodu dodávku tepla prerušil. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalovaný si vybudoval vlastnú plynovú kotolňu bez príslušných povolení a odvolací súd správne v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že pokiaľ ide o právo na zaplatenie fixnej zložky ceny tepla za obdobie po zastavení dodávok tepla, skutočnosť súvisiaca s vybudovaním vlastnej kotolne je právne bezpredmetná. Skúmanie otázky ako si žalovaný zabezpečil náhradný zdroj tepla je pre rozhodnutie o povinnosti platiť faktúru za odber tepla aj v čase, keď teplo na základe platne uzavretej zmluvy o dodávke tepla neodoberal je právne bezpredmetné.

30. Základnou otázkou pre posúdenie dôvodnosti dovolania žalobcu je, či odvolací súd dospel k správne právnemu záveru, že dodávateľ tepla v čase, keď odberateľ tepla - žalovaný od dodávateľa - žalobcu teplo neodoberal, dodávateľ tepla má nárok na zaplatenie fixnej zložky ceny tepla, ktorú otázku žalobca s poukazom na § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. označil za takú otázku, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

31. Z bodu 5 článku VII jednoznačne vyplýva, že fixnú zložku ceny tepla dodávateľ vo faktúre fakturuje vo fakturovanom období v 1/12-ine, ktorá dohoda nie je obmedzená tým, že nárok na túto fixnú cenu tepla sa viaže iba na reálne dodávané teplo. Ide o nárok vyplývajúci zo zmluvy, ktorej platnosť doposiaľ nebola spochybnená a ukončenie dohodou prípadne rozhodnutím záväzkov z tejto zmluvy, žalovaný nepreukázal. Jednoznačné je, že žalovaný faktúry za dodávky tepla nezaplatil, z ktorého dôvodu si žalobca jeho nárok na zaplatenie ceny tepla uplatnil súdnou cestou a práve vyjadreným iným právnym názorom odvolacieho súdu ohľadne nároku na zaplatenie faktúr hore vyššie citovaných faktúr vyvstala

otázka nároku na zaplatenie fixnej zložky ceny tepla v období, keď reálne teplo dodávané nebolo.

32. Fakturácia fixnej zložky ceny tepla je jednoznačne upravená v zmluve o dodávke a odbere tepla č. XXX uzavretej v súlade s § 19 ods. 2 zákona č. 657/2004 Z. z. v článku VII bod 5 a to, že fixnú zložku dodávateľ tepla fakturuje vo fakturačnom období v 1/12-ine a v článku X zmluvy, z ktorého znenia je zjavné, že ak odberateľ ukončí odber tepla v zmysle článku IX zmluvy tak sa zmluvné strany dohodli, že odberateľ uhradí nezaplatenú čiastku predstavujúcu fixnú zložku ceny tepla, ktorú mal uhradiť do konca roku, ku ukončeniu odberu tepla. Tvrdenie žalovaného, v jeho vyjadrení k dovolaniu žalobcu, ako aj v odpore k platobnému rozkazu a v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie, že nárok na zaplatenie fixnej zložky tepla je nevyhnutne spojený s dodávkou tepla na vykurovanie a teplú vodu zo zákona č. 657/2004 Z. z., na ktoré znenie zákona žalovaný v odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie poukazuje, nevyplyva. Žalovaný v jeho tvrdení vychádza iba z jeho úvahy, že pokiaľ reálne od žalobcu - dodávateľa, žalovaný reálne teplo neodoberal, dodávateľ nemá nárok na zaplatenie fixnej zložky ceny tepla. Zo žiadneho právneho ustanovenia a ani z vyhlášky o tepelnej energetike č. 657/2004 Z. z., však tento právny záver nie je zrejmý. Toto tvrdenie žalovaného nevyplyva ani zo zákona č. 250/2012 o regulácii v sieťových odvetviach a vyhlášky ÚRSO č. 222/2013 Z. z., ktorou sa ustanovuje cenová regulácia v tepelnej energetike (ďalej len vyhláška č. 222/2013 Z. z.), ktorá platila aj regulačnom období do konca roka 2016, teda v čase, za ktorý odber boli dodávateľom predmetné faktúry vystavené, ako aj fakt, že suma napadnutá dovolaním predstavuje cenu fixnej zložky ceny tepla.

33. Fixná zložka účtuje bez ohľadu na to, či odberateľ teplo odoberá, alebo nie, t. j. sa účtuje počas trvania zmluvy. Tento fakt je zrejmý aj z obsahu zmluvy v článku VII bod 5 Zmluvy o dodávke a odbere tepla č. XXX. Z vykonaného dokazovania nie je sporné, že Zmluva o dodávke a odbere tepla č. XXX, v dobe za ktoré je fixná zložka účtovaná, právne existovala. Skutočnosť, že odberateľ si zabezpečil náhradný zdroj tepla, ktorou skutočnosťou dôvodil, že teplo neodoberal a dodávateľ nemá nárok na úhradu fixnej zložky ceny tepla, je pre posúdenie nároku na zaplatenie fixnej zložky tepla, právne irelevantná tak, a to skonštatoval žalobca a aj súd prvej inštancie.

34. Cena tepla je dvojzložková pričom sa skladá z variabilnej zložky a fixnej zložky ceny tepla. Variabilná zložka ceny tepla zahŕňa náklady, ktoré sú úplne alebo čiastočne ovplyvnené objemom výroby tepla. Fixná zložka ceny tepla zahŕňa tie náklady, ktoré nie sú ovplyvnené objemom výroby tepla. Do fixnej zložky ceny tepla vstupujú iba ekonomicky oprávnené náklady, ktoré nezávisia od množstva vyrobeného tepla. Sú to fixné náklady, ktoré dodávateľ tepla má bez ohľadu na množstvo vyrobenej tepelnej energie. Predovšetkým tvoria mzdy pracovníkov odpisy úroky nájomné náklady na úpravy, dane a poplatky. Ide o náklady, ktoré súd fixné bez ohľadu na odber tepla. Platba fixnej zložky ceny tepla slúži dodávateľovi tepla na úhradu jeho fixných nákladov, ktoré musí vynaložiť bez ohľadu na objem dodávok.

35. Za samotného pojmu „variabilná zložka“, je zrejmé, že tento pojem znamená menný, teda závislý od niečoho, čo je variabilné, v danom prípade na konkrétnom odbere tepla. Pojem fixná zložka je v podstate pevná zložka, ktorá nie je variabilná a teda nie je viazaná od skutočnosti, ktorá je menná.

36. Z uvedeného teda je zrejmé, že fixná zložka sa neriadi skutočným odberom tepla. Odvodzuje sa od veličiny regulačného príkonu a podľa vyhlášky č. 222/2013 Z. z., § 7 ods. 3 regulačný príkon odberného zariadenia so spotrebou tepla na vykurovanie a spotrebu tepla v úžitkovej vode sa vypočíta ako podiel skutočne dodávaného množstva tepla, osobitne aj pre teplo v teplej úžitkovej vode v kWh v roku t-2 do odberného zariadenia a počtu hodín 5300 h/čo určil ÚRSO ako záväzné číslo. Výška regulačného príkonu ovplyvňuje mesačné platby fixnej zložky ceny tepla, ktorá sa určuje mesačne podľa vopred dohodnutého rozdelenia ročného regulačného príkonu a predstavuje mesačný regulačný príkon (v kW) x jednotková cena fixnej zložky za kW stanovená ÚRSO-m.

37. Aj z odborného vyjadrenia ÚRSO zo dňa 4. novembra 2010 je zrejmé, že tento úrad jednoznačne potvrdil, že dodávateľ tepla má vo vzťahu k odberateľovi tepla počas trvania celého zmluvného vzťahu právo vyúčtovať fixnú zložku ceny tepla, ktorá fixné náklady dodávateľovi tepla vznikla počas trvania zmluvy. Fakt, že zmluva o dodávke a odbere tepla č. XXX v čase, za ktorý dodávateľ tepla fixnú zložku

ceny tepla účtoval, bola platná, je nesporný.

38. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, pri riešení právnej otázky, od ktorej vyriešenia záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a doposiaľ riešená dovolacím súdom nebola, dospel jednoznačnému záveru, že súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, keď nárok na zaplatenie fixnej zložky ceny tepla dodávateľovi tepla, priznal aj v prípade, keď bolo preukázané, že v čase platnosti zmluvy o dodávke a odbere tepla, reálne teplo dodávateľ tepla odberateľovi nedodával.

39. I keď jednoznačne zo žiadneho právneho ustanovenia zákona a ani vyhlášky nie je jednoznačne zrejmé, ako tvrdí žalovaný, v odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, že nárok na zaplatenie fixnej zložky ceny tepla sa viaže iba na skutočný odber ceny tepla, pravdou je, že zo žiadneho právneho ustanovenia nie je jednoznačné, že nárok na zaplatenie fixnej zložky ceny tepla dodávateľovi tepla nevzniká v období, v ktorom odberateľ skutočne reálne teplo neodoberal.

40. Fakt, že nárok na zaplatenie fixnej zložky ceny tepla dodávateľovi tepla vzniká aj v čase, keď v čase platnosti zmluvy o odbere a dodávaní tepla nevie reálne preukázať, že odberateľovi tepla, teplo skutočne dodával je však zrejmý zo samotného charakteru fixnej zložky, ktorej nárok na zaplatenie sa na reálne dodávanie tepla neviaže, nakoľko nesúvisí s odberom tepla, ale s nákladmi súvisiacimi dodávateľov tepla s dodávkou tepla v čase platnosti uzavretej zmluvy.

41. Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 35 C. s. p.) s poukazom na uvedené rozsudok odvolacieho súdu v zmysle § 449 ods. 3 C. s. p. zmenil tak, že potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie, nakoľko súd prvej inštancie aj v časti napadnutej dovolaním, rozhodol v súlade so zákonom, keď žalovaného zaviazal aj na zaplatenie sumy vo výške 8 942,88 eur predstavujúcej fixnú zložku ceny tepla.

42. Žalobcovi v dovolacom konaní vznikli trovy dovolacieho konania za jeden úkon dovolania právnej pomoci.

43. O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie.

44. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.